

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/169/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614203147
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5614203147.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku, a členiek senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Kataríny Beniačovej, v právnej veci žalobcu: Ing. C. T., nar. XX. X. XXXX, bytom J. J., P. Y. T. XXXX/XX, právne zastúpený: JUDr. Peter Harakály, advokát so sídlom T., C. XX, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, o náhradu škody 9 016,- eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 7C/79/2014-213 zo dňa 3. februára 2016 v spojení s opravným uznesením č.k. 7C/79/2014-224 zo dňa 3. februára 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v časti výroku III., ktorým zamietol nárok navrhovateľa na zaplatenie istiny 252,79 Eur m e n í tak, že odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi istinu 252,79 Eur do troch dní.

Rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým konanie v časti 451,27 Eur zastavil, vo výroku II., ktorým odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi istinu 655,16 Eur s príslušenstvom a v časti výroku III., ktorým zamietol nárok navrhovateľa na zaplatenie príslušenstva k pohľadávke, z o s t á v a n e d o t k n u t ý .

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 2.443,93 eur na účet JUDr. Petra Harakályho, vedený vo E. a.s., č. účtu: XXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti istiny 451,27 eur zastavil. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu 655,16 eur spolu s úrokom z omeškania 5,25 % ročne z istiny 902,01 eur od 18. 1. 2014 do 11. 11. 2014, z istiny 649,22 eur od 12. 11. 2014 do 25. 5. 2015, z istiny 411,70 eur od 26. 5. 2015 do 10. 6. 2015, z istiny 300,16 eur od 11. 6. 2015 do zaplatenia a z istiny 355,- eur od 18. 1. 2014 do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania, spočívajúce z trov právneho zastúpenia.

Žalobca sa návrhom domáhal zaplatenia bolestného vo výške 9 016,- eur spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 18. 1. 2014 do zaplatenia, ďalej liečebných nákladov vo výške 1 023,56 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 %, a to zo sumy 902,01 eur od 18. 1. 2014 do zaplatenia a zo sumy 121,55 eur od 5. 3. 2014 do zaplatenia. Napokon sa domáhal vecnej škody vo výške 710,- eur spolu s úrokom z omeškania 5,25 % ročne od 18. 1. 2014 do zaplatenia. Ohľadne uplatneného nároku titulom bolestného bolo konanie zastavené uznesením č.k. 7C/79/2014-66 z 22. 10. 2014 a týmto uznesením bolo zastavené konanie aj v časti liečebných nákladov vo výške 121,55 eur spolu s úrokom z omeškania. Ohľadne liečebných nákladov bolo čiastočne zastavené konanie aj uznesením č.k. 7C/79/2014-93 zo dňa 4. 12. 2014, a to v časti istiny 252,79 eur.

Písomným podaním zo dňa 7. 9. 2015 žalobca vzal žalobu späť v časti istiny 96,27 eur titulom liečebných nákladov a v časti vecnej škody v istine 355,- eur. Na základe tohto dispozitívneho úkonu bolo

konanie predmetným rozsudkom zastavené v časti istiny 451,27 eur. Vo zvyšnej časti žalobe vyhovel čiastočne, a to pokiaľ ide o náhradu vecnej škody v sume 355,- eur. Mal preukázané, že žalobcovi vznikla vecná škoda pri dopravnej nehode 24. 8. 2012, ktorej účastníkom bol v pozícii cyklistu. Nebolo sporné, že za škodu žalobcovi zodpovedá vodič, ktorý viedol motorové vozidlo, ktorého majiteľom a prevádzkovateľom bol K. D., ktorý nahlásil poistnú udalosť u odporcu, u ktorého bolo uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu motorového vozidla. Za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá vodič motorového vozidla podľa § 420 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), prevádzkovateľ zodpovedá za škodu podľa § 427 ods. 2 OZ. Škoda žalobcovi na jeho zdraví a veciach vznikla v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti vodiča a s osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla. Okrem jednorazového odškodnenia bolesti poškodenému patrí v zmysle § 449 ods. 1 aj náhrada účelných nákladov spojených s liečením, ktorých vynaloženie žalovaný nezospornil. Aj keď žalovaný neurobil spornou čiastku 552,95 eur, predstavujúcu žalobcom vyčíslenú náhradu škody z titulu liečebných nákladov, vzhľadom na to, že žalovaný 25. 5. 2015 žalobcovi plnil istinu 237,52 eur a 10. 6. 2015 istinu 111,54 eur, celkovo 349,06 eur, ale žalobu vzal späť iba o 96,27 eur, žalobu v časti 252,79 eur zamietol. Podaním zo dňa 24. 11. 2014 žalobca vzal žalobu späť v časti liečebných nákladov 252,79 eur, o ktorú sumu bolo konanie aj zastavené. Pokiaľ následne žalobca podaním doručeným 9. 9. 2015 uviedol, že vzal späť žalobu o plnenie 252,79 eur nesprávne, lebo suma nebola predmetom konania, vzhľadom na čiastočné zastavenie konania v tomto rozsahu na takýto omyl žalobcu nemôže pri rozhodovaní o celom predmete konania prihliadať. Po následnom plnení v zmysle oznámení 25. 5. 2015 a 10. 6. 2015 v celkovej sume 349,06 eur, žalobca vzal žalobu späť len o rozdiel 96,27 eur a nie o plných 349,06 eur. Takto však žalobca svoj procesný omyl nemôže reparaovať, pretože plnenia (237,52 a 111,54) boli poskytnuté žalobcovi počas tohto konania na úhradu žalovanej sumy. Preto žaloba v časti 252,79 eur náhrady liečebných nákladov je nedôvodná. Ak by priznal z titulu liečebných nákladov 552,95 eur, prekročil by žalobný návrh o 252,79 eur, o ktoré konanie bolo zastavené. Žalobcovi po zistení, že vzal žalobu späť o finančné plnenie, ktoré netvorí predmet tohto konania, nič nebránilo navrhnúť pripustenie zmeny žaloby a takto reparaovať svoje pochybenie. Preto titulom náhrady liečebných nákladov priznal čiastku 300,16 eur a vo zvyšku návrh zamietol.

Spornou zostala náhrada vecnej škody, kde sa podľa § 443 OZ pri určení výšky škody vychádza z ceny veci v čase poškodenia. Z obsahu oznámenia o poistnom plnení zo 6. 7. 2015 však nevyplýva, že žalovaný poistné plnenie v plnej výške neposkytol z dôvodu nepreukázania výšky ceny veci v čase poškodenia, ale naopak pri výpočte výšky plnenia priznal 710,- eur v zmysle uplatneného nároku poistného plnenia. Následne však pristúpil k postihu vo výške 50 % za nedoloženie nadobúdacích dokladov pre výpočet skutočnej škody, čo predstavuje 355,- eur. Takýto postup žalovaného nie je vo vzťahu k poškodenému adekvátny. Žalobca nebol v žiadnom priamom záväzkovom vzťahu so žalovaným, nedohodol sa s ním na tzv. spoluúčasti pri poistnom plnení, tak ako je to bežné v iných prípadoch poistných zmlúv. Nič nebránilo žalovanému vykonať vlastné šetrenie, napr. dopytom u predajcov bicyklov alebo jednoduchým zistením na rôznych internetových predajných fórach, aká bola cena bicykla v čase jeho poškodenia. Určenie paušálneho postihu 50 % v zmysle interných predpisov žalovaného je jeho svojvôľou, a preto žalobcovi vecnú škodu vo výške 355,- eur priznal.

Počiatok omeškania so zaplatením istiny žalovaný nezospornil. Okrem istiny 252,95 eur zamietol žalobu aj v časti úroku z omeškania. Žalobca pri každom čiastočnom späťvzati žaloby zároveň vyčísli i úrok z omeškania z plnej čiastky za obdobie od počiatku omeškania do jej úhrady pevnou sumou. Vo zvyšnej časti uplatneného úroku z omeškania však žalobu nevzal späť. V časti priznaných liečebných nákladov pri určení úroku z omeškania v rozsudku zohľadnil čiastkové plnenia poskytnuté žalovaným počas tohto konania. Konkrétne v tejto časti zamietol žalobu uplatneného úroku z omeškania z istiny 237,25 eur od 26. 5. 2015 do zaplatenia a z istiny 111,54 eur od 11. 6. 2015 do zaplatenia, ako aj pri vecnej škode z istiny 355,- eur od 4. 7. 2015 do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p., keď ustálil čistý úspech žalobcu vo výške 95,30 %. Odmena za 1 úkon právnej služby predstavovala 270,54 eur, keď vychádzal zo základu 10 749,56 eur a za pojednávania odročené bez pojednávania odmena vo výške 1-ny 67,64 eur. Žalobca si v tejto výške uplatnil náhradu trov konania len za čiastočné späťvzatie žaloby z 26. 5. 2014 a za každé ďalšie čiastočné späťvzatie si uplatnil odmenu vo výške 71,34 eur. Nebola priznaná odmena za úkon právnej služby označený ako porada s klientom 7. 12. 2015, pretože súdu vykonanie takéhoto úkonu nebolo preukázané. Rovnako nemohol priznať vyčíslenú náhradu 17,84 eur za predpokladaný úkon účasti na vyhlásenie rozsudku 3. 2. 2016, a to s poukazom na vzdialenosť medzi sídlom advokáta a sídlom súdu a procesný postup pri vyhlasovaní rozsudku, ide o neúčelný a nehospodárny úkon právnej služby. Účastník má právo byť prítomný pri vyhlásení rozsudku, no na druhej strane v prípade jeho

neúčasti mu bude písomné vyhotovenie rozsudku doručené bezprostredne po jeho vyhlásení, teda do 2 - 3 dní.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku v časti zamietnutia návrhu, a to liečebných nákladov v sume 252,95 eur podal odvolanie žalobca a zároveň žiadal priznať trovy odvolacieho konania, ktoré vyčíslil v sume 36,19 eur. Poukázal na to, že žalobou zo dňa 7. 4. 2014 a v zmysle poslednej úpravy zo dňa 8. 1. 2016 sa domáhal zaplataenia liečebných nákladov v sume 552,95 eur spolu s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 18. 1. 2014 do zaplataenia, náhrady vecnej škody 355,- eur spolu s úrokom z omeškania 5,25 % ročne od 18. 1. 2014 do zaplataenia a vyčísleného úroku z omeškania v sume 52,07 eur a náhrady trov konania. Žalovaný čiastočne plnil jeho uplatnené nároky a ku dňu 3. 2. 2016 ostali neuhradené len liečebné náklady v sume 552,95 eur a vecná škoda vo výške 355,- eur. Nesúhlasil so zamietnutím žaloby v časti istiny 252,79 eur ako liečebných nákladov, nakoľko žalovaný v oznámení zo dňa 24. 11. 2014 o plnení tejto sumy nešpecifikoval toto plnenie a neuviedol, ktorú časť dlžnej sumy liečebných nákladov mu uhradza. Preto započítal toto plnenie na náhradu liečebných nákladov, ktorých náhradu si uplatnil v súdnom konaní. Z ďalších oznámení žalovaného vyvodil, že predmetným plnením žalovaný zamýšľal plniť inú časť náhrady liečebných nákladov, ktorá nebola predmetom konania. Preto po ďalších plnenia v sume 237,52 eur a 111,54 eur pristúpil podaním zo 7. 9. 2015 k späťvzatiu nároku na náhradu liečebných nákladov len v sume 96,27 eur. Zvyšnú sumu vo výške 252,79 eur započítal na plnenie nároku na náhradu liečebných nákladov, ktorý u žalovaného uplatnil podaním zo dňa 19. 9. 2014 a ktorá nebola predmetom konania. Preto je zrejmé, že sa nedomáhal vyššieho plnenia, než mu podľa právnych predpisov patrilo. To napokon uznal aj žalovaný na pojednávaní 13. 1. 2016. Teda je nesprávny záver okresného súdu, že v prípade priznania sumy 252,79 eur by rozhodol ultra petit. Okresný súd späťvzatie návrhu v sume 96,27 eur posúdil prísne formalisticky a v dôsledku toho spôsobu žalobu v časti zodpovedajúcej sume 252,79 eur zamietol. Uvedený postup nemá oporu v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku. Teda svojím podaním zo dňa 7. 9. 2015 dosiahol ten istý výsledok, aký by bol nastal podľa postupu, ktorý za správny považoval okresný súd, že svoje pochybenie mal reparovať pripustením zmeny žaloby. V súvislosti s prísny formálnym posúdením podania poukázal na nález Ústavného súdu SR IV. ÚS 5/2014. Napokon dodáva, že pri späťvzatí žaloby zo dňa 24. 11. 2014 neuviedol, presne ktorým liečebným nákladom zodpovedá suma, v ktorej pristupuje k späťvzatiu. Pristúpil k späťvzatiu časti uplatnenej náhrady liečebných nákladov všeobecne. Preto predmetné späťvzatie sa nemohlo stiahnuť aj na náhradu liečebných nákladov, ktorú mu neskôr žalovaný plnil v sume 349,06 eur. Podľa ust. § 41 ods. 2 O.s.p. každý úkon súd posudzuje podľa jeho obsahu.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v rozsahu ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Odvolací súd je v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. viazaný rozsahom odvolacích námietok. Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento napadol výrok, ktorým bola jeho žaloba vo zvyšku zamietnutá, týkajúca sa istiny 252,79 eur titulom nákladov spojených s liečením. Preto odvolací súd sa v rámci odvolacieho konania zaoberal iba týmto nárokom.

Žalobca si pôvodne uplatnil náklady spojené s liečením v celkovej výške 1 023,56 eur spolu s úrokom z omeškania 5,25 % ročne z istiny 902,01 eur od 18. 1. 2014 do zaplataenia a z istiny 121,55 eur od 5. 3. 2014 do zaplataenia. Po začatí konania žalobca v časti istiny týkajúcej sa tohto nároku vo výške 121,55 eur spolu s príslušenstvom zobral návrh späť a v tejto časti bolo konanie zastavené uznesením č.k. 7C/79/2014-66 zo dňa 22. 10. 2014. Následne pred prvým pojednávaním vo veci v tejto časti zobral návrh späť ohľadne istiny 252,79 eur, o čom bolo rozhodnuté uznesením č.k. 7C/79/2014-93 zo dňa 4. 12. 2014. Podaním zo dňa 7. 9. 2015 zobral žalobca návrh späť v časti nákladov spojených s liečením v istine 96,27 eur, v ktorej časti bolo rozhodnuté predmetným napadnutým rozsudkom. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu žalobcom ohľadne nákladov spojených s liečením naďalej zostala predmetom konania istina 552,95 eur, ktorá istina medzi účastníkmi nebola sporná a samotný žalovaný na poslednom pojednávaní pred súdom sa vyjadril, že túto istinu nerozporuje. Žalobca svojimi postupnými dispozitívnymi úkonmi čiastočne zobral návrh späť ohľadne nákladov spojených s liečbou

iba vo všeobecnej rovine, pokiaľ sa jedná o jednotlivé istiny. Podaním zo dňa 26.5.2014 (č.l. 62) žalobca zobral návrh späť v časti istiny 9.016 Eur za bolestné, nakoľko žalovaný mu predmetnú istinu uhradil dňa 2.4.2013 v sume 7.546 eur a dňa 19.2.2014 v sume 1.470 eur a ďalej v časti istiny 121,55 eur za liečebné náklady, ktoré mal žalovaný uhradiť žalobcovi dňa 19.2.2014, teda pred podaním žalobného návrhu vo veci (7.4.2014). Následne dňa podaním zo dňa 28.11.2014 (č.l. 70) zobral návrh späť v časti istiny 252,79 eur ako liečebné náklady, k úhrade ktorých malo dôjsť dňa 11.11.2014. K späťvzatiu priložil i oznámenie žalovaného o poistnom plnení zo dňa 12.11.2014, v ktorom sa konštatuje, že sa jedná o doúhradu nároku nákladov spojených s liečením bez bližšej špecifikácie. Na základe výzvy okresného súdu zo dňa 24.2.2015 (č.l. 105) žalovaný listom (č.l. 115) oznámil, že istina 252,79 eur, ktorá bola vyplatená dňa 10.11.2014 nie je predmetom tohto konania a žalobca si tieto náklady liečby uplatnil u žalovaného až po podaní žalobného návrhu. Na pojednávaní konanom dňa 13.1.2016 do zápisnice zástupca žalovaného (č.l. 201) sa vyjadril, že k nároku na liečebné náklady vo výške 552,95 eur nechce rozporovať a že sporným nárokom je jedine vecná škoda. Napokon žalobca podaním zo dňa 7.9.2015 (č.l. 156) zobral čiastočne návrh späť ohľadne istiny 96,27 eur ako liečebné náklady. Poukázal na to, že dňa 25.5.2015 mu bola vyplatená suma 237,52 eur a dňa 10.6.2015 suma 111,54 eur, teda celkom suma 349,06 eur. Avšak vzhľadom k tomu, že suma 252,79 eur bola mu žalovaným vyplatená titulom nákladov na liečbu, ktoré si u neho uplatnil dňa 19.9.2014, nebola predmetom tohto konania, zobral návrh späť iba v časti istiny 96,27 eur ($349,06 - 252,79 = 96,27$), teda predmetom konania na nákladoch na liečbu ostala istina celkom 552,95 eur. Žalobca podaním zo dňa 8.1.2016 (č.l. 193) zobral návrh späť ohľadne istiny 355 eur, ako vecné náklady, nakoľko žalovaný mu tieto uhradil dňa 3.7.2015. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že istina vo výške 252,79 eur predstavuje náklady na liečbu, ktoré boli uhradené žalobcovi dňa 11.11.2014 a že sa jedná o náklady na liečbu, ktoré si žalobca u žalovaného uplatnil podaním zo dňa 19.9.2014, teda po začatí konania v preskúmvanej veci a uvedená istina nebola predmetom súdneho konania. Vzhľadom na uvedené naďalej boli predmetom konania náklady na liečbu v celkovej výške 552,79 eur, ich výška nebola medzi účastníkmi sporná a nárok žalobcu bol uplatnený oprávnene.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok okresného súdu v zmysle ust. § 220 O.s.p. zmenil tak, že zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi i tieto náklady na liečbu vo výške 252,79 eur a vo zvyšku, v ktorom nebol zamietajúci výrok rozsudku napadnutý odvolaním, zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Odvolací súd zároveň preskúmal i súvisiaci výrok o trovách konania. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu a následné zastavenia konania, o trovách konania je potrebné rozhodnúť v zmysle ust. § 146 ods. 2 O.s.p. a vo zvyšnom návrhu v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p.. Pokiaľ ide o zastavenie konania ohľadom istiny 9 016,- eur s príslušenstvom titulom bolestného a istiny 121,55 eur s príslušenstvom titulom náhrady nákladov na liečbu, bolo preukázané, že k zastaveniu konania v tejto časti došlo procesným zavinením žalobcu, keď bolestné bolo vyplatené na dvakrát, a to v sume 7 546,- eur dňa 28. 3. 2013, v sume 1 470,- eur dňa 14. 2. 2014 a náklady na liečbu vo výške 121,55 eur dňa 18. 11. 2013. Teda predmetné žalované istiny boli žalobcovi uhradené ešte pred podaním návrhu na súd (7. 4. 2014), a preto žalobca zavinil zastavenie konania v tejto časti. Z uvedených dôvodov bol v tejto časti povinný žalobca nahradiť trovy konania žalovanému, avšak hoci si ich tento uplatnil, ale ich nevyčíslil a ani mu ku dňu vyhlásenia uznesenia o zastavení konania zo spisu žiadne trovy nevyplývali. Preto okresný súd nesprávne ustálil, že žalovaný aj v tejto časti zavinil zastavenie konania. Ďalším predmetom konania zostala istina 1.612,01 eur. Pokiaľ ide o zastavenie istiny titulom náhrady nákladov na liečbu vo výške 252,79 eur a 96,27 eur, ako aj uhradenia vecnej škody vo výške 355,- eur, došlo k zastaveniu konania pre správanie žalovaného, nakoľko uvedené istiny uhradil žalobcovi v priebehu tohto konania, a preto je povinný v tejto časti hradiť trovy konania žalobcovi. Vo zvyšnej žalovanej istine 655,16 eur a 252,79 eur mal plný úspech žalobca. Žalobca nemal úspech, pokiaľ ide o čiastočné príslušenstvo istiny, a to v určitej časti uplatnených úrokov z omeškania. Vzhľadom k tomu však, že sa jedná o nepatrný neúspech žalobcu, prislúcha mu v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p. náhrada účelne vynaložených trov konania. Na základe uvedeného odvolací súd pri stanovení základnej sadzby tarifnej odmeny vychádzal zo sumy 1.612,01 Eur a odmena za jeden úkon právnej služby tak predstavuje sumu 71,37 eur. Rovnaká odmena prislúcha i po zastavení konania ohľadne istiny 252,79 eur.

Na základe uvedeného boli žalobcovi priznané trovy právneho zastúpenia pred súdom prvého stupňa v zmysle Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (ďalej len vyhláška):

- 20.3.2013 prevzatie a príprava zastúpenia 71,34 eur,
- 3.4.2014 podanie písomnej žaloby 71,34 eur,
- 24.11.2014 čiastočné späťvzatie žaloby 71,34 eur,

- 30.4.2015, 7.12.2015, 13.1.2016 účasť na pojednávaní (71,34 x 3) 214,02 eur,
- 7.9.2015 čiastočné späťvzatie žaloby 71,34 eur,
- 8.1.2016 čiastočné späťvzatie žaloby 71,34 eur,
- 24.2.2015, 11.11.2015, 3.2.2016 účasť na pojednávaní, ktoré bolo odročené alebo na ktorom bol vyhlásený rozsudok (3x 17,84) 53,52 eur,
- režijný paušál (r. 2013 1x 7,81), (r. 2014 2x 8,04 = 16,08), (r. 2015 5x 8,39 = 41,95), (r. 2016 3x 8,58 = 25,74) celkom 91,58 eur.

Celkom odmena za právne služby bola priznaná vo výške 715,82 eur.

Pojednávanie konané dňa 24.2.2015 bolo odročené ihneď po otvorení pojednávania vzhľadom na neprítomnosť žalovaného a potreby ujasnenia z jeho strany ohľadom špecifikácie liečebných nákladov a vecných nákladov. Pojednávanie konané dňa 11.11.2015 po otvorení pojednávania bolo odročené jednak pre neúčasť žalobcu ako aj žalovaného, pričom žalobcu bolo potrebné vypočítať k jednotlivým položkám uplatňovaného nároku a zo strany žalovaného bolo potrebné špecifikovať jednotlivé položky, ktoré boli dovtedy uhradené. Z týchto dôvodov bola za predmetné právne úkony priznaná odmena vo výške 1-ny v zmysle ust. § 13a ods. 4 veta druhá Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Za účasť na pojednávaní, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku v zmysle ust. § 13a ods. 4 veta prvá vyhlášky patrí odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny. Žalobca si prostredníctvom právneho zástupcu uplatnil odmenu vo výške 1-ny a súd viazaný takýmto návrhom priznal odmenu vo výške 17,34 eur.

Žalobcovi nebola priznaná odmena za úkon právnej služby - čiastočné späťvzatie návrhu zo dňa 26.5.2014, nakoľko sa jednalo o späťvzatie návrhu v časti istinu, ktorú žalovaný plnil žalobcovi pred podaním žalobného návrhu a v tejto časti, ako už bolo vyššie konštatované žalobca zaviniť zastavenie konania. Ďalej nebola priznaná odmena za úkon právnej služby - porada s klientom 7.12.2015, keď tento úkon nebol súdu žiadnym spôsobom preukázaný.

Za každú cestu vykonanú advokátom z jeho sídla do sídla súdu a späť patrí náhrada cestovných výdavkov. Cesty boli vykonané osobným motorovým vozidlom, ktorého priemerná spotreba pohonných hmôt podľa fotokópie osvedčenia o evidencii je 6,4l/100km. Vzdialenosť z Košíc do Liptovského Mikuláša a späť je 350 km., základná náhrada za opotrebenie motorového vozidla určená právnym predpisom je 0,183 eur. Cenu pohonných hmôt uviedol právny zástupca žalobcu dňa 24.2.2015 čiastkou 1,117 eur, dňa 30.4.2015 sumou 1,194 eur, dňa 11.11.2015 sumou 1,092 eur, dňa 7.12.2015, 13.1.2016 a 3.2.2016 sumou 1,033 eur. Náhrada hotových výdavkov je potom z titulu cestného dňa 24.2.2015 v sume 89,07 eur, dňa 30.4.2015 v sume 90,80 eur, dňa 11.11.2015 v sume 88,51 eur, dňa 7.12.2015, 13.1.2016 a 3.2.2016 po 87,19 eur. Celkovo náhrada cestovných nákladov predstavuje sumu 529,95 eur. Advokátovi patrí podľa § 15 písm. b/ a § 17 vyhlášky náhrada za statu času za čas strávený cestou zo sídla advokáta do sídla súdu a späť, teda na každé z pojednávaní, a to vo výške 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu. Cesta z Košíc do Liptovského Mikuláša a späť trvá 4,40 hod. (2 x 2,20), čo predstavuje 9 polhodín. Náhrada v r. 2015 bola v sume 13,98 eur a v r. 2016 v sume 14,30 eur. Za štyri pojednávania v r. 2015 to predstavuje sumu 503,28 eur (13,98 x 36) a v r. 2016 za dve pojednávania 257,40 eur (14,30 x 18).

Vzhľadom k tomu, že právny zástupca je platiteľom DPH, podľa § 18 ods. 3 vyhlášky sa odmena a náhrady (715,82 + 529,95 + 503,28 + 257,40) zvyšujú o 20%, a to 401,29 eur.

Celkovo trovy prvostupňového konania z titulu právneho zastúpenia predstavujú sumu 2407,74 eur.

V odvolacom konaní mal žalobca plný úspech, preto mu prislúcha náhrada i trov tohto odvolacieho konania v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Predmetom odvolacieho konania bola istina 252,79 eur a odmena za jeden úkon právnej služby (písomné odvolanie) predstavuje 21,58 eur + režijný paušál 8,58 eur. Právny zástupca žalobcu je platiteľom DPH, pričom 20% z priznanej odmeny a náhrad predstavuje 6,03 eur. Na základe uvedeného boli žalobcovi priznané trovy odvolacieho konania v celkovej výške 36,19 eur.

Vychádzajúc z uvedeného boli žalobcovi priznané trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 2443,93 eur.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.